

YUMURTANIN KAPIYA DAYANMASI ŞART MI?

İzmir Belediyesi Mezarlıklar müdürlüğünde görev yapan bir arkadaşım anlatmıştı. Aynı mahallede doğup, büyüüp, aynı okullarda beraber okudukları bir arkadaşı varmış. Arkadaşı kendine göre daha iyi bir üniversite tahsili yapmış, yurt dışındaki üniversitelerde de eğitim görmüş sonuçta iyi bir tahsil, iyi bir refah düzeyini yakalamış. Bu arada da çocukluktan gelen arkadaşlıkları da devam etmiş. Yalnız arkadaşı, dünyada kendine göre gelebileceği en yüksek mertebeye, arkadaşlarına göre de en yüksek refah seviyesini yakalamasına rağmen, arkadaşının tek kusuru iman zafiyeti imiş. Ne cami, cemaat ile ne de diğer dinler ve dinlerin mabetleriyle bir ilgisi varmış. Arkadaş çevresinden hiçbiri bu arkadaşlarını bir gün olsun camide cemaatte görmemişler. Dost çevresinin cenazesinde karşılaşsalar bile kendisi camiye değil, cami avlusuna bile girmez, caminin dışında cenaze namazının kılınışını beklermiş. Dostlar bu olur mu demeyin, oluyor. Manisa'mızın anlı şanlı cenaze törenlerinde Hatuniye camiinde bu tür örnekler ben de bizzat şahit oluyorum. Sanırım sizlerin de dikkatini çekiyordur.

Lise talebesiyken İzmir Şadırvan camiinde ramazan ayında vaaz veren Karadenizli bir hoca vardı. İsmi bilmiyorum. Lakabı “ Laz Hoca” diye anılırdı. Bu hocamızın şimdiki tabiriyle takipçileri ve dinleyicileri oldukça kalabalıktı. Zaman zaman cami içinde yer bulamazdık. Namazı dışarıda kılardık. Hoca, Karadeniz şivesiyle konuşuyordu. Anlattıklarına zaman zaman cemaat gülerdi. Vaazları hem neşeli, hem de eğitici ve nükteli geçerdi. Bir gün vaazında “ Cemat-i Muslimin siz o camiye gelemeyenleri kınamayun. Onlar gelse de bu camiye giremezler. Onların başunda (iki kolunu açarak) ha bukadar boynuzları vardır. Bu caminin kampusundan sığmaz. Girse de rükûa eğilemezler, secdeye gidemezler çünkü onların boyunlarında bukağılar vardır” derdi. Cemaat da onun jest ve mimiklerine, şivesine ben de dahil tıkr tıkr gülerdik. Sonradan Kur'an-ı Kerimden Yasin suresinin manasını okurken **8. Ayetinde “Şüphesiz biz onların boyunlarına, çenelerine kadar demir kelepçeler geçirdik. Şimdi onların burunları yukarıda somurtmaktadır. 9. Biz onların hem önlerine, hem arkalarına birer set çektik. Ve onları sardık, artık onlar görmezler.10. Sen onları ha uyarmışsın, ha uyardımsın. Onlara göre aynıdır. Onlar iman etmezler”** hocanın anlattıklarını aynen Yasin suresinde okuyunca hocanın anlattıklarının bir şaka ve espri olmadığını anladım. Hoca, gözümde bir kat daha büyüdü ve ondan sonra vaazlarını mümkün olduğu kadar hiç kaçırmadım. Dönelim mezarlık müdürü arkadaşşıma.

Bu cami ile cemaatle ilgisi olmayan yüksek düzeydeki arkadaşı, malum herkesin başına gelebilecek bir trafik kazasına maruz kalır. Kaza sonucu eski sağlığını kaybeder ve felç olur. Evden çıkamaz hale gelir. Eski atkivetilerini icra edemez hale gelir ve eski şöhretini kaybeder. Ömrünün son günleridir. Mezarlık müdürü arkadaşşıyı telefonla arayarak kendisiyle bizzat görüşme isteğini telefonda bildirir. Mezarlıklar müdürü arkadaşı, bir hafta sonu eski arkadaşlarından da bir kaçını alarak arkadaşlarını ziyarete giderler. Eski hatıraları anlatıp hoş beşten sonra “Allah ısmarladık” deyip ayrılırlarken arkadaşı bir ricada bulunur. “ **Ne olur bana Bornova mezarlığından yola bakan bir taraftan bana bir mezar yeri ayırabilir misin? Ücreti konusunda düşünme kaç para olursa olsun.**” der. Bizim arkadaş “neden yol kenarı?” dediğinde, “ **Allah bana dünyada, dünya nimetlerinden ne varsa ikram etti. Ama ben ona kulluk görevimi ifa edemedim. Şimdi de görüyorsun halimi. Geri**

dönüşüm mümkün değil. Onun huzuruna varacak yüzüm yok. Hiç olmazsa yol kenarından geçenler mezar taşımı görür de ruhuma bir Fatiha okurlar diye mezar yerimi yola bakan yerden istiyorum” der.

Yine İzmir cami cemaatinin yakından tanıdığı İzmir’in meşhur vaizlerinden bir hoca felç oldu. Fakat rahatsızlığı natıkasını etkilemedi. Bir gün vaazında dedi ki “ **Muhterem kardeşlerim, her şeyi zamanında yapın. Maddi görevlerinizi ertelediğinizi biliyorum ama ne olur manevi görevlerinizi de ihmal etmeyin. Benim evim ile cami arasında bir sokak vardı. Caminin minaesinden gümbür gümbür ezanlar okunurken ben namazlarımı evde kılardım. Keşke şimdi sağlığım yerinde olsa da beş vakti camide kılabilsem”** sözü hala kulaklarımda çınlar. Yazımı Facebook hesabından yakından takip ettiğim ve çok da yararlandığım Eski Narlıdere İlçe Milli Eğitim Müdürü ve halen Bornova Cem Bakioğlu Anadolu Lisesi Müdürü bilge ve değerli insan Sayın Abdülkadir Yıldız bey kardeşimin Facebook hesabından aldığım bir anekdotla bitiriyorum.

Adamın biri cuma günü ölmüş ve gömmüşler.

Oğlu, hocaya gitmiş ve "Babam cuma günü öldü, sizce öbür tarafta nasıl karşılanır?" diye sormuş.

Hoca da, "Allah bilir." demiş. Oğlu, çok ısrar edince, Hoca sormuş:

- Baban namaz kılar mıydı?

- Hayır! ama cuma günü öldü.

- Kumarı, içkisi var mıydı?

- Vardı ama cuma günü öldü.

- Yalan söyler miydi?

- Evet ama cuma günü öldü.

- Hovardalığı var mıydı?"

- Evet ama cuma günü öldü.

.....

- Hoca, sonunda sinirlenmiş ve

"Muhtemelen Cuma günü ellemezler ama, Cumartesi anasını ağlatırlar." demiş

İbadeti de, iyiliği de, şükrü de zamanında yapmak gerekir. Sahip olduğumuz tüm dünya nimetleri zamanla ters orantılıdır. Zaman ilerledikçe sahip olduğumuz imkânlar teker teker bizi terk eder. Gençlik gider, sağlık gider paramız kalsa da ahir ömrümüzde o paralar bize günah bile işletemez. Biriktirdiğimiz bankonotlar sokakta gördüğümüz kağıt parçalarından farksız hale gelirler.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin, Aliğa Yeni Şakran Ortaokulu Müdürü Sayın Ahmet Zeki EGE beyin daveti üzerine “ EĞİTİMDE HEDEF ve KENDİNE GÜVEN” konulu semineriyle Aliğa Yeni Şakran Ortaokulu öğrencileriyle beraberdi.

